

aar, og der er jo ikke noget, der stiger. Naar Folk melder sig til Understøttelse, er det, fordi de trænger til Understøttelse; de kan ingen som helst Bagtanke have om, at hvis de ikke søger det Aar, kommer de mindre op næste Aar, for der er ingen Alderdomsunderstøttelseslov Aaret efter.

I øvrigt forsøgte det ærede Medlem at komme udenom. Det ærede Medlem dukkede ned i Lovforslaget af 1919—20 for dèr at finde et Forsvar for sin egen Lov. Det er jo altid morsomt saadan at komme til at tale om andre Ting, det forstaar jeg saa udmærket godt. Det ærede Medlem staar jo ikke saa særlig stærk paa sin egen Lov, for det er ikke hans Lov; det er et fremmed Gøgeæg, der kom ind i Reden, og som det ærede Medlem nu tvinges til at skulle forsvare. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem tilbage til det gamle Lovforslag, som jo aldrig blev til Lov. Men jeg skal erindre det ærede Medlem om, at efter hans oprindelige Lovforslag vilde et 68-aarigt Ægtepar i København kunne eje 40 000 Kr. og alligevel faa Aldersrente. Det er sikkert en Oplysning, der meget vil glæde det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursen, som finder, at det er langt for meget, naar et Ægtepar paa Landet skal kunne eje mellem 12 000 og 15 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. Kraghs Lovforslag var imidlertid saaledes beskaffent; men saa synes jeg ogsaa, det ærede Medlem bor i et Glashus, og at han skulde lade Lovforslaget af 1919—20 ligge, for saa har han selv været inde paa de samme Veje.

Om Taksterne mente det ærede Medlem Hr. Kragh, at her var foreslaaet en klækkelig Forhøjelse. Jeg kan, som tidligere sagt, ikke paa nogen Maade erkende, at det er Tilfældet set paa Grundlag af hans Lovforslag. Men set paa Grundlag af den bestaaende Lov erkender jeg, at det er en klækkelig Forhøjelse. Det ærede Medlem siger saa, at Sætserne er ganske uden Princip, i hans Lovforslag var der et Princip. Ja, det er rigtigt, men det var et galt Princip, for det ærede Medlem maatte jo, netop fordi han benyttede det Princip, gaa til at give de enligt stillede 25 pCt. Forhøjelse. Nu kommer Indenrigsministeren og lægger de 25 pCt. ind i selve Lovens Takster og Principper. Jeg skulde mene, at det alligevel smager langt mere af Princip end det, som det ærede Medlem var inde paa i den nuværende Lov.

Hvad de bymæssigt bebyggede Kommuner angaar, erkendte det ærede Medlem Hr. Kragh, at Forholdet var uheldigt, som det var. Men det ærede Medlem har jo

faaet den Opgave at skulle være afvisende, og saa kunde han naturligvis ikke tiltræde de Ændringer, som Indenrigsministeren foreslaar. Indenrigsministeren har allerede været inde paa, hvor lidt de Usikkerhedsmomenter, som det ærede Medlem omtalte, betyder, og jeg kan med min bedste Villie ikke se, at disse Usikkerhedsmomenter er til Stede. Men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i hans Lovforslag i sin Tid fandtes der en Skala for Landkommuner, der svarer til Købstadkommunernes, og denne Skala var jo langt højere end den nuværende. Altsaa, det ærede Medlem kommer til det høje Ting med et Lovforslag, som tillader Kommunerne at vælge en Skala, som er lige saa høj som Købstadkommunernes, og denne Skala har betydelig højere Takster end den nuværende Lov. Jeg beder ærede Medlemmer, naar de skal bedømme det ærede Medlems Kritik, overveje, hvor lidet der i Virkeligheden ligger i denne Kritik.

Jeg vender mig derefter til 10 pCt.s Tillæget. Det ærede Medlem Hr. Kragh siger, at dette Tillæg vil skabe Uretfærdighed. Tænk, siger han, de gamle Pensionister, der betaler til deres Pension, deres Tillæg stiger jo ikke! Nej, men de gamle Pensionister, hvis Pension ligger saa langt nede, kan faa et meget betydeligt Tillæg efter Aldersrenteloven. Et 65-aarigt Ægtepar i København, som er pensionsberettiget, kan have 700 Kr. i Pension og alligevel faa hele deres Aldersrente. Et 68-aarigt Ægtepar i København, der faar 1 300 Kr. i Pension — disse 1 300 Kr. svarer til det højeste, der kan opnaas i Aldersrente —, vil kunne faa en supplerende Aldersrente af 849 Kr. og saaledes bringe Aarsindtægten op paa 2 305 Kr. Jeg tror, det ærede Medlem vil erkende, at naar man saaledes ogsaa gennem Aldersrenteloven kommer de allendaarligst stillede Pensionister til Hjælp, saa kan man ikke bruge dem som et Modargument mod en gradvis Forhøjelse, efterhaanden som de gamle bliver ældre.

Hvad Brændselshjælpen angaar, udtalte det ærede Medlem Hr. Kragh, at han ikke vilde være med til den. Denne Udtalelse er ren og klar, og det takker jeg det ærede Medlem for. Jeg beklager den paa de gamles Vegne, men det gaar jo ikke altid, som det ærede Medlem mener, og der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem ogsaa næste Vinter kommer til at stemme for Brændselshjælpen til de gamle, hvis han ikke forinden gaar med til at vedtage dette Lovforslag.